

priation efter lovforslagets § 34 til virkeliggørelse af lokalplanen eller af, at nedlæggelsen sker efter vejlovgivningens særlige procedureregler herfor. Dette svarer til gældende ret og er en følge af, at den umiddelbare retsvirkning af en lokalplan blot er, at der ikke må etableres forhold i strid med planen, jfr. lovforslagets § 31, stk. 1.

Ligeledes i overensstemmelse med gældende ret suppleres en lokalplans udlæg af areal til en ny offentlig eller privat vej af vejlovgivningens nærmere bestemmelser om anlæg og ibrugtagen af veje.

Bestemmelser i en lokalplan med hjemmel i forslaget nr. 3 og 4 vil endvidere kunne fremkalde en i støjmessig henseende forsvarlig afstand mellem en vej og den kommende bebyggelse i nærheden af vejen. Der tages med de foreslåede bestemmelser ikke stilling til, om sådanne „buffer-zoner“ langs en vej i de konkrete tilfælde skal ejes af vejmyndigheden eller høre til bebyggelsen. I § 43, stk. 2, i lov om offentlige veje er der i øvrigt hjemmel til ekspropriation til støjskærmende foranstaltninger i forbindelse med vejanlæg, ligesom ministeren for offentlige arbejder i henhold til lovens § 6 kan fastsætte normer for vejenes forhold til omgivelserne. De omhandlede arealer kan imidlertid også tænkes ejendomsretligt at høre til de til vejen grænsende ejendomme, og det vil i sådanne tilfælde være muligt at supplere lokalplanen med bestemmelser med hjemmel i forslaget nr. 12.

Forslagets nr. 5 om spor- og ledningsanlæg svarer til § 13, stk. 1, nr. 4, i det oprindelige lovforslag og vil afløse byplanlovens § 2, stk. 2, nr. 3. Som det hidtil har været tilfældet med sådanne bestemmelser i byplanvedtægter, vil bestemmelser i en lokalplan om spor- og ledningsanlæg, herunder el-mastetracéer med forskrifter for placeringen af elmaster og transformerstationer, kun omfatte beliggenheden, men ikke den tekniske udførelse af disse anlæg.

Da ordet „beliggenhed“ tilsigter også at omfatte beliggenheden i niveau, vil en lokalplan med hjemmel i nr. 5 også kunne indeholde bestemmelser om, at elforsyningen til et område, f.eks. et nyt parcellus- eller sommerhusområde, skal ske gennem jordkabler i stedet for luftledninger. Spørgsmålet har sammenhæng med udformningen af vejbelysningen og er hyppigt løst i private byggeservitutter, jfr. også bemærkningerne til forslaget nr. 9. Det er derfor ikke nødvendigt som i det oprindelige lovforslag udtrykkeligt at nævne strømforsyning gennem jordkabler.

Hvis kommunalbestyrelsen undtagelsesvis finder det ønskeligt at optage bestemmelser i en lokalplan om beliggenheden af kloakledninger, må bestemmelserne herom være i overensstemmelse med en

spildevandsplan, der er godkendt i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 21. Er en spildevandsplan endnu ikke godkendt, fremgår det af lovforslagets § 19, stk. 2, at forslaget til lokalplan skal indeholde oplysning om, at de omhandlede bestemmelser forudsætter, at der opnås fornøden konkret tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven. Som det er anført i bemærkningerne til § 19, bør kommunalbestyrelsen ikke vedtage lokalplanen endeligt, før denne tilladelse er indhentet.

Forslagets nr. 6-9 erstatter og detaljerer hovedindholdet af § 13, stk. 1, nr. 1, i det oprindelige lovforslag og medtager i øvrigt andre bestanddele af det oprindelige forslags stk. 1.

I nr. 6 omhandles placeringen af nye bebyggelser. Bestemmelser herom har også hidtil kunnet fastsættes i byplanvedtægt, jfr. § 2, stk. 2, nr. 7, i den gældende byplanlov. De har kunnet variere fra rene rammebestemmelser til helt præcise placeringsangivelser, og på tilsvarende måde vil en lokalplan kunne regulere beliggenheden af nye bebyggelser. Bestemmelser herom i en byplanvedtægt har fortrængt de generelle bestemmelser i bygge Lovgivningen om bebyggelsers placering i forhold til vej, naboskel og anden bebyggelse på samme grund, jfr. bygge Lovens § 31, stk. 1, og § 34, stk. 6. Det udtales udtrykkeligt eller forudsættes i forslaget til ny bygge Lov, at en lokalplan tillægges en lignende fortrængende virkning, jfr. bygge Lovsforslagets §§ 8 og 9.

Med anvendelsen af ordet „bebyggelser“ i nr. 6 er det tilsigtet at give udtryk for, at det ikke blot er om egentlige bygningers placering, der kan bestemmes, men også om beliggenheden af andre faste konstruktioner og anlæg, der f.eks. i bygge Lovgivningen omfattes af begrebet bebyggelse.

Det foreslås udtrykkeligt nævnt i nr. 6, at en bebyggelses beliggenhed også omfatter den terrænhøjde (kote), hvori bebyggelsen skal lægges. Bestemmelser herom i en lokalplan vil erstatte eller supplere de generelle bestemmelser herom i bygge Lovgivningen, jfr. bygge Lovsforslagets § 6, litra g.

Nr. 7 omhandler bebyggelsers omfang og udformning og afløser for så vidt byplanlovens § 2, stk. 2, nr. 7 og 8. Der kan således i en lokalplan fastsættes bestemmelser om bebyggelsers ydre fremtræden f.eks. med hensyn til ensartede højder, tagformer og facadeudformning, herunder skiltning. Endvidere afløser nr. 7 hjemmelen i bygge Lovens §§ 28 og 33 til i bygningsvedtægt at træffe bestemmelser om den maksimale bygningshøjde og udnyttelsesgrad for bebyggelse inden for et i vedtægten fastlagt byggeområde.

Nr. 7 indeholder ikke en begrænsning til bebyggelsers ydre udformning, således som det er tilfældet